
Nekrologas * Obituary

**Daktaras Egidijus Bernotas
1968–2002**

Egidijus Bernotas gimė 1968 m. sausio 1 d. Vilniuje. 1986 m. baigė Vilniaus 44-ąją vidurinę mokyklą. Dvejus metus tarnavo tuometinėje sovietų armijoje, Čėčėnijoje. Grįžęs iš kariuomenės, užgrūdintas ir subrendęs tolimesniam gyvenimui, Egidijus 1989 m. įstojo į Vilniaus universiteto Gamtos fakultetą, kurį baigė 1994 m. Dar studijuodamas biologiją universitete Egidijus atėjo į Ekologijos instituto Hidrobiontų ekologijos ir fiziologijos laboratoriją rengti diplominio darbo apie pakitusių ekologinių sąlygų įtaką žuvų populiacijoms Drūkšių ežere – Ignalinos AE aušintuve. Nuo 1993 m. šioje laboratorijoje Egidijus dirbo laborantu, o baigęs studijas – vyresn. laborantu.

E. Bernotas dėl santūraus, kuklaus, sąžiningo bei darbštaus būdo labai greitai įgijo kolegų pasitikėjimą ir deramą autoritetą. Nuo 1995 m. Egidijus ak-

tyviai įsitraukė į keletą mokslo tyrimų programų ir vykdė šias temas: „Populiacijų adaptacijos procesai ir jų mechanizmai termogradientinėse hidrosistemo-se“, „Žuvų gausumo nustatymas Baltijos jūros Lietuvos ekonominėje zonoje“. Jis taip pat dalyvavo tarptautiniame Lietuvos–Švedijos tyrimų projekte „Žuvų auginimas, dauginimasis ir išgyvenamumas vandenyse, veikiamuose atominių bei šiluminių elektrinių išliejamųjų pašildytų vandenų“ bei valstybinėje mokslo tyrimo programoje „Atominė energetika ir aplinka“.

1995 m. E. Bernotas – asistentas. Sukaupęs nemažai mokslinės medžiagos ir patirties, Egidijus nutarė rašyti disertaciją. 1997 m. jis įstojo į jungtinę Ekologijos instituto ir Vilniaus universiteto doktorantūrą. 2001 m. birželio 29 d. E. Bernotas apgynė biomedicinos mokslų (ekologijos ir aplinkotyros srityje) daktaro disertaciją „Žuvų produkciniai procesai termogradientinėse ekosistemo-se“.

2001 m. rugsėjo mėn. E. Bernotas – mokslo darbuotojas.

Per trumpą mokslinės veiklos tarpsnį Egidijus pasiskelbė 15 mokslinių publikacijų, aktyviai dalyvavo respublikinėse bei tarptautinėse konferencijose. Drūkšių ežeras Egidijui buvo ne tik jo mokslinių tyrimų, bet ir mėgstamiausia poilsio vieta. Pasak jo mylimo poeto, „... Tarp žalio ežero bangų, toli nuo triukšmo, nuo vargų laivelis supa mus...“ (Maironis, „Ant Drūkšės ežero“, 1913 m.). Drūkšius Egidijus mylėjo kaip savo gyvenimą, tačiau karštą 2002 m. rugpjūčio 9 d. popietę jį netikėtai pasiglemžė klastingos ežero bangos.

Netekome labai gero žmogaus, šeima mylimo sūnaus ir vyro, o Lietuva – gabaus ir perspektyvaus mokslininko. Liko neparengta monografija. Liko neišdildomas didelės netekties bei gilaus sielvarto jausmas. Tačiau jį užgožia šviesus Egidijaus paveikslas, ilgai išliksiantis jį pažinojusiųjų atmintyje.

Dr. Birutė Pernaravičiūtė